12/01/2020

Πέρασαν οι γιορτές… Και τώρα τι;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο ήλιος και η κοσμική λάμψη των μεγάλων εορτών, βασίλεψε… Το πραγματικό, όμως, πνεύμα των μεγάλων αυτών ημερών, παραμένει. Μια μεθεόρτια προσέγγιση της ουσίας των Χριστουγέννων και των Φώτων επιχειρεί το παρακάτω κείμενο, ψηλαφώντας μέσα σε λίγες γραμμές, τις ψυχές και τις σχέσεις των ανθρώπων στο νωπό, ακόμα, φόντο της

μεγάλης και βαρυσήμαντης πνευματικής περιόδου.

”Είπαμε τα εόρτια θεολογικά μας, μιλήσαμε με υψηλές πνευματικές κορώνες, εκφράσαμε τις ποιητικές ευχές μας, ώρα τώρα να κρατήσουμε την ουσία των Χριστουγέννων, που δεν είναι άλλη από την καλοσύνη, την κατανόηση και την επιείκεια απέναντι στον άλλο. Εγώ θα πρόσθετα και στο ίδιο μας τον εαυτό που τόσο τυραννούμε με τις ενοχές και εμμονικές υψηλές προσδοκίες μας.
Είναι νομίζω ώρα να πούμε ένα σ’ αγαπώ και να το πιστεύουμε, να πάρουμε τον άλλο μια αγκαλιά και να θέλουμε πραγματικά να τον ζεστάνουμε, μα και να ζεσταθούμε. Η συνθήκη της ζωής είναι τόσο παγερή και μοναχική που δεν πρέπει να μένει κανείς δίχως μια αγκαλιά που νικά τον θάνατο. Και τις γιορτές πιστέψτε με έμειναν πολλοί δίχως αγάπη.
Όπως λέει και μια όμορφη παρεξηγημένη ψυχούλα, «το καλύτερο δώρο για τις γιορτές είναι να βρεις έναν άνθρωπο που περνάει ζόρια και να του κάνετε παρέα».
Θα πρόσθετα, ότι ίσως μια αγκαλιά μετά τις γιορτές να έχει και πιο μεγάλη αξία. Διότι αυτές τις μέρες, υπάρχει και ένα μεγάλο «εορταστικό πρέπει» σε όλα.
Έχει όμως τεράστια σημασία, να μάθουμε να αγκαλιάζουμε και να αγαπάμε δίχως να κοιτάμε ημερολόγια. Ο Θεός γιορτάζει κάθε μέρα. Κι όταν γιορτάζει ο Θεός ο άνθρωπος δεν μπορεί παρά να γεύεται τον παράδεισο ”.

Από τον πατέρα Λίβυο (Χαράλαμπο Παπαδόπουλο).